

Gia đình Janssen

Mick - ông bố đảm

Có tâm hồn nghệ sĩ,
sống bằng nghề viết
sách và yêu các con
mình hơn hết thấy mọi
thứ trên đời.

**Sarah - người mẹ
nhiệt huyết và đam mê**
Ca sĩ, diễn viên.

**Lukas - chuyên gia
công nghệ**

Anh trai của Emma,
không chỉ có sở trường
về máy ảnh kỹ thuật số.

Emma - cô bé thông minh

Dưới mái tóc đỏ hoe bù xù
của cô là cái đầu chứa đầy
những ý tưởng tuyệt vời!

Ổng nhòm, đèn pin,
dụng cụ mở khóa

Kính lúp

Các công cụ quan trọng cho nghề thám tử:

Máy ảnh
với ống kính tê lê

Sổ tay ghi chép
của ông chú
Janssen

Chương 1

Mưa quật rào rào lên kính ô tô. Cần gạt nước kêu rít khi gạt sang trái, khựng lại, rồi trượt sang phải. Mưa dày hạt làm cho chú Mick Janssen không nhìn quá được hai mươi mét. Chú lái dò dẫm theo con đường hẹp. Luồng đèn pha tạt ngang làm mấy con hải âu giật mình kêu quác quác rồi đập cánh bay lên.

“Lúc nào mình mới đến nơi hả bố?”, Emma ôm chặt con voi vải màu đỏ vào lòng và hỏi.

Thực ra em đã rất thích thú với chuyến di chuyển đến Biển Bắc⁽¹⁾. Nhưng giờ đây trước mắt em là một vùng tối tăm đầy vẻ bí hiểm.

“Mình sắp đến nơi rồi, Emma! Rồi con sẽ thấy mọi thứ rất tuyệt. Con sẽ không phải chung phòng với anh như ở Oberhausen⁽²⁾ nữa. Căn biệt thự có ít nhất mười hai phòng. Có thể có cả bể bơi cũng nên. Và ở gần biển thì có rất nhiều thứ hay ho để làm.”

(1) Bắc Hải là vùng biển phía Tây Bắc nước Đức, tiếng Đức là Nordsee, vùng nghỉ mát biển chính của Đức ở phía Tây. (Tất cả chú thích đều của người dịch.)

(2) Một thành phố nhỏ nằm phía Tây nước Đức, sâu trong lục địa.

“Làm gì ạ?”, Lukas chân nản hỏi, “hay là đi lượm phân hải âu?”

Chú Mick Janssen nhận ra, thời gian vừa qua chú đã đòi hỏi quá nhiều từ các con. Hiếm khi mấy bố con ở lại một nơi nào đó lâu hơn một năm.

“Đừng thất vọng vội, Lukas!”, chú nói. “Lần này chúng ta sẽ trụ lại. Thêm nữa ở đây còn có một trạm hải cẩu. Nếu hải cẩu con bị mất mẹ, chúng sẽ được mang đến trạm. Ở đó chúng được chăm cho lớn rồi được đem thả về với biển cả hoang dã.”

“Các em bé hải cẩu cũng được bú bình ạ?”, Emma háo hức hỏi.

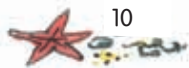
“Mình sẽ đến xem tận nơi, các con ạ”, chú Mick hứa.

Lukas cố tình ngáp. “Hải cẩu con, tuyệt quá đi mất, bố! Nghe hay vãi!”

Gió giật tạt mưa ào ào vào kính chắn gió. Chú Mick Janssen nheo mắt cố gắng quan sát đường. Dọc đường hầu như chú không nhìn thấy gì. Mặc dầu vậy, chú vẫn cố gợi hứng thú cho con trai.

“Gần quanh đây có một cái Waloseum⁽¹⁾ đấy, Lukas.”

(1) Tên một viện bảo tàng ở thành phố Norden. *Wal* trong tiếng Đức nghĩa là cá voi. Hiện vật nổi bật được trưng bày trong bảo tàng Waloseum là bộ xương cá voi nên mới có tên gọi này.

“Há? Va-lô gì cơ ạ? Ngay cả Museum⁽¹⁾ con cũng chỉ biết có mỗi một cái. Ở cái bảo tàng cá voi ấy, người ta treo cả cá voi lên tường ạ?”

Emma khúc khích. “Lukas, anh ngố thể. Ở Muuuuseum người ta cũng không treo bò lên tường⁽²⁾. Người ta xem tranh thôi.”

Chú Mick Janssen dùng tay quệt hơi nước bám trên kính bên hông xe. “Ở đó thể nào cũng có cái con thích, Lukas ạ. Vài năm trước có một cá voi nhà táng dài mười lăm mét bị mắc cạn trên bãi trước đảo Norderney. Bộ xương của nó được trưng bày trong bảo tàng cá voi. Đến đó các con có thể xem và tìm hiểu thêm về loài cá voi.”

Lukas kéo vạt áo lên lau mắt kính. “Hay ho quá cơ, bố! Nhưng giờ con chỉ thích chúng ta có thể đến nơi ngay.”

Chú Mick Janssen quay đầu nhìn quanh. “Ngôi biệt thự chỉ đâu đây thôi!”

Lukas trải tấm bản đồ đã cũ nát lên thùng lạnh và chiếu đèn pin theo con đường đi dọc triền đồi. “Chắc đây là phố Đường hầm, bố. Có lẽ mình nên mua một cái máy định vị GPS thôi bố...”

(1) Bảo tàng.

(2) Emma chơi chữ trên anh trai bằng cách kéo dài âm “mu” trong từ Museum (bảo tàng) để giống tiếng kêu của con bò.

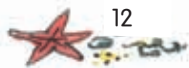

Chú Mick Janssen ngoái đầu lại nhìn con trai. “Ít nhất các con bố cũng nên biết đọc bản đồ. Cái đó giờ hầu như chẳng ai biết nữa.”

“Còn bao lâu nữa thì đến nơi hả bố?”, Emma càu nhàu, “Con đói!”

“Ngay giờ thôi con!”, chú Mick Janssen hứa. “Và việc đầu tiên là mình sẽ rán những con cá hồi⁽¹⁾ cầu vồng tươi rói...”

(1) Nguyên gốc tiếng Đức Regenbogenforellen, loài cá hồi nước ngọt, một loài cá phổ biến ở Đức.

“Con muốn ăn những con cá tự tay con bắt cơ!”
“Chắc chắn rồi Emma! Ai bắt được con cá to nhất sẽ được chén nó.”

Emma mong ở vùng Biển Bắc này cũng sẽ có những chú cá ngon lành như trong cái ao cá hồi yêu thích của họ tại Oberhausen.

Chú Mick Janssen reo lên: “Đằng trước kia ắt hẳn là ngôi biệt thự đó. Mình đến nơi rồi!”

Và chú nhìn thấy những gương mặt đầy thất vọng của các con. Là bởi nhìn trong ảnh, ngôi nhà bên bờ đê khác hẳn với thực tế bên ngoài. Trong ảnh nó bề thế, lộng lẫy đúng như một căn biệt thự chứ trông không như nơi trú ẩn cho lũ dơi thể này.

Chương 2

Khi máy bố con bước xuống xe, mặt trăng ló ra từ sau đám mây đen cứ như nó cũng tò mò ngó các vị khách lạ. Mưa tạnh. Nhưng gió lạnh vẫn rít lên từng hồi.

“Thế này mà gọi là biệt thự”, Lukas dài giọng. “Nhìn như lâu đài Dracula.”

Trong khi đó Emma đã kẹp con voi vào nách và khuan thùng lạnh chứa cá ra khỏi xe. Một con quạ quang quác đón chào và liệng từ mái nhà sang cây để ngựa ngả nghiêng vì gió.

Chú Mick Janssen lục ra chùm chìa khóa mà người công chứng viên đã

gửi qua bưu điện cho mình. Cái chìa khóa dài, rèn thủ công, có hai ngạnh ắt hẳn là chìa cho cái cổng sắt to lớn kia.

“Trời đất, tối như hũ nút!”, chú Mick thở hắt ra. “Soi cho bố cái, Lukas.”

“Bố có thấy cái gì nằm trên chỗ lầy kia không? Có phải hộp thư không vậy? Cái chìa khóa rỉ của bố, bố có thể rao bán trên Ebay được đấy. Cổng mở sẵn rồi.”

Emma là người đầu tiên chạy qua cổng và đặt thùng lạnh lên bậc tam cấp của biệt thự. Em thấy thích lối đi rộng trải sỏi. Đúng kiểu lối đi mời chào bước chân của một nàng công chúa. Emma tưởng tượng trong khu vườn hoang dại kia có rất nhiều bướm bướm đủ màu sắc...

